

Sygn. akt V CNP 34/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi J. K. i K. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 11 lipca 2013 r., w sprawie z wniosku J. K. i K. K.
przy uczestnictwie T. D. Spółki Akcyjnej w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 grudnia 2014 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie
kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą wnioskodawców J. K. i K. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 lipca 2013 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa rozpatrywana jest z uwzględnieniem przepisów dotyczących skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga ta jest szczególnym środkiem prawnym, służącym kontroli legalności zaskarżonego orzeczenia w związku z możliwością ubiegania się o przyznanie od Państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną wydaniem prawomocnego orzeczenia (art. 417¹ § 2 k.c.). Z tego względu wymogi dotyczące sposobu jej wniesienia muszą podlegać ścisłej wykładni.

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem. Przyczyną odrzucenia, poza niespełnieniem wymagań konstrukcyjnych skargi, jest przewidziana w art. 424⁸ § 2 k.p.c. sytuacja, w której wywód mający wykazać, że zaistniał wyjątkowy wypadek w ocenie sądu okazuje się nietrafny.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, za pomocą którego mogłoby nastąpić wzruszenie

zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Nie chodzi tylko o skargę kasacyjną, ale także o skargę o wznowienie postępowania oraz o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.).

Skarżący ograniczyli się do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze zwykłych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Nie wyjaśnili natomiast przyczyn, dla których nie skorzystali z nadzwyczajnych środków zaskarżenia, w tym przede wszystkim przyczyn niewniesienia skargi kasacyjnej, przysługującej od orzeczenia Sądu drugiej instancji zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c. Nie podjęli też próby wykazania, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek, o jakim mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c.

Wobec powyższego skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi podlega oddaleniu pomimo wniesienia obszernej odpowiedzi na skargę. W przedstawionym wywodzie uczestnik nie odniósł się do kwestii dopuszczalności skargi, zatem wywód ten okazał się nieprzydatny na obecnym etapie postępowania.